

ΝΒ'. «Ἐσπείρε δὲ Ἰσαάκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, καὶ εὗρεν ἐκατοστεύουσαν κριθὴν ἐν τῷ ἔνιαι-
τῷ ἐκείνῳ»· (ὅτι δεῖ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν
ἀγαπᾶν). 456.

ΝΓ'. «Ἦν δὲ Ἡσαΰ ἐτῶν τεσσαράκοντα, καὶ
ἐλάβε τὴν Ἰουδίθ θυγατέρα Βεήλ τοῦ Χετ-
ταίου κτλ.» (κατ' ὀργῆς καὶ θυμοῦ). 463.

ΝΔ'. «Καλέσασα δὲ Ῥεβέκκα τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν νεώτερον, εἶπεν αὐτῷ»· (περὶ τῆς τῶν
παρόντων καταφρονήσεως, καὶ τῶν οὐρα-
νίων ἐπιμελείας). 471.

ΝΕ'. «Καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακώβ κτλ.» (κατὰ
ῥαθυμίας, καὶ εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον, καὶ
περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης, καὶ περὶ τῆς
πρὸς τὸν πλησίον φιλοτιμίας· καὶ περὶ
ἐλεημοσύνης). 479.

ΝΤ'. «Εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Λάβαν κτλ.» (ὅτι
πάντων ἀσφαλέστατον, ἢ τοῦ Θεοῦ προσ-
τασίᾳ). 486.

ΝΖ'. «Ἐγένετο δὲ, ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ κτλ.»
(ὅτι τοῖς τὴν ἄνωθεν εὐνοίαν ἐπισπάσασι
πάντα εὐκόλα καὶ εὐμενῇ). 494.

ΝΗ'. «Καὶ ἀναβλέψας Ἰακώβ εἶδε παρεμβολὴν
Θεοῦ παρεμβεβλήκυϊαν, καὶ συνήντησαν
αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ κτλ.» (περὶ
ἐπεικεῖας καὶ ταπεινοφροσύνης). 506.

ΝΘ'. «Καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σαλήμ πόλιν Σικί-
μων»· (ὅτι πολλὴν δεῖ ποιεῖσθαι ἐπιμέ-
λειαν περὶ τῆς τῶν νέων σωφροσύνης). 513.

Ξ'. «Καὶ οἰκοδομήσας θυσιαστήριον ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Βαιθὴλ κτλ.» (περὶ
ἀρίστης πολιτείας· καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἑαυ-
τοὺς ἐνταῦθα καταδικάζειν). 520.

ΞΑ'. «Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἰακώβ· Ἰωσήφ δε-
καεπτὰ ἐτῶν ἦν ποιμαίνων μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα»· (περὶ ἀρετῆς,
καὶ ὅτι οὐ δεῖ φεύγειν τὸ κακῶς πάσχειν,
ἀλλὰ τὸ μὴ καλῶς ποιεῖν). 525.

ΞΒ'. «Καὶ εἶδεν Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου
Χαναναίου, ἧ ὄνομα Σάρα κτλ.» (περὶ τῆς
ἀνωθεν ῥοπῆς, καὶ πῶς δυνατὸν μεθ' ἑαυ-
τῶν ἔχειν τὸν Κύριον). 532.

ΞΓ'. «Καὶ οὐκ ἦν γινώσκων οὐδὲν ὁ ἀρχιδεσμο-
φύλαξ διὰ Ἰωσήφ»· (περὶ ὑπομονῆς). 540.

ΞΔ'. «Ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραὼ
κτλ.» (περὶ τῆς τοῦ Ἰωσήφ ἀγάπης εἰς
τοὺς ἀδελφούς). 547.

ΞΕ'. «Καὶ ἀνέβησαν, φησὶν, ἐξ Αἰγύπτου, καὶ

ἦλθον εἰς τὴν Χαναναίαν πρὸς Ἰακώβ τὸν
πατέρα αὐτῶν κτλ.» (περὶ ὑπομονῆς,
καὶ ὅτι οὐ δεῖ πρὸς πειρασμοὺς ἀσχάλ-
λειν). 558.

ΞΤ'. «Ἠγγισαν δὲ, φησὶν, αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ
τοῦ ἀποθανεῖν κτλ.» (περὶ τοῦ ποίᾳς δεῖ
τοῖς παισὶ κληρονομίας καταλιμπάνειν,
καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ πλούτου). 565.

ΞΖ'. «Εἶπε δὲ, φησὶν, Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ κτλ.»
(ὅτι δεῖ τὴν τῶν παλαιῶν ἀρετὴν ζηλοῦν,
καὶ πολὺν αὐτῆς ποιεῖσθαι λόγον). 571.

Λόγοι ἐν ν. εἰς τὴν Γένεσιν. 581-630.

Α'. Λεχθεὶς ἐν ἀρχῇ τῆς τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ,
«Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν» καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύ-
νης. 581.

Β'. Τί δὴποτε ἐπὶ μὲν ἡλίου καὶ σελήνης καὶ
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἄλλων εἶπε, «Γενηθήτω»·
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, «Ποιήσωμεν»· Καὶ
τί ποτέ ἐστι τὸ, «κατ' εἰκόνα». 586.

Γ'. Τί ἐστι τὸ, «Καθ' ὁμοίωσιν», καὶ τίνος ἐνε-
κεν, τοῦ Θεοῦ ἐπόντος, τῶν θηρίων ἡμᾶς ἄρ-
χειν, οὐκ ἄρχομεν, καὶ ὅτι κηδεμονίας
τοῦτο πολλῆς. 590.

Δ'. Ὅτι δουλείας τρόπους τρεῖς εἰσῆγαγεν ἡ
ἁμαρτία· καὶ πρὸς τοὺς ῥαθυμῶς ἀκούον-
τας, καὶ μὴ τιμῶντας γονεῖς. 593.

Ε'. Ὅτι οὐ διὰ τὸν Ἀδὰμ κολαζόμεθα, καὶ
ὅτι μερίζονα τῶν δι' ἐκείνου εἰσενεχθέντων
λυπηρῶν τὰ χρηστά, ἐὰν ἑαυτοῖς προσέχω-
μεν καὶ κατὰ τῶν παρατρεχόντων τοὺς πέ-
νητας. 599.

ΣΤ'. Περὶ τοῦ ξύλου, εἰ ἐξ ἐκείνου γέγονεν ἡ
γνώσις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ τῷ Ἀ-
δὰμ, ἧ καὶ πρὸ τῆς βρώσεως εἶχε τὴν διά-
γνωσιν ταύτην· ἐν ᾧ καὶ περὶ νηστείας,
καὶ περὶ τοῦ δεῖν ἐν οἰκίᾳ μελετᾶν τὰ λε-
γόμενα ἐν Ἐκκλησίᾳ. 604.

Ζ'. Διὰ τί ξύλον γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ
καλεῖται τὸ ξύλον, καὶ τί ποτέ ἐστι, «Σή-
μερον μετ' ἐμοῦ ἔσθ' ἐν τῷ παραδείσῳ». 607.

Η'. Εἰς τὴν ἡμέραν χειμέριον οὖσαν, καὶ εἰς τὴν
σύνοδον τῶν ἐπισκόπων, καὶ εἰς τὴν δόσιν
τῆς ἐντολῆς πρὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὅτι πολ-
λῆς κηδεμονίας τὸν νόμον λαβεῖν. 616.

Θ'. Εἰς τὸ πῶς δεῖ ἐπιτιμᾶν τοῖς τῶν ἀδελφῶν